

Das Leben des Paschalis / Żywot Paschalisa

Der Junge Johann fühlt sich, seit er denken kann, in seinem Körper fremd und unwohl. Als seine bäuerliche Familie unter Hunger leidet, bringt man ihn in ein Männerkloster im Rosenthal. Dort beginnt er, den Skulpturen und Gemälden der von ihm verehrten heiligen Frauen nachzueifern. Seine Zartheit und mädchenhafte Erscheinung jedoch erwecken bald das Begehren des hochrangigen Mönchs Celestine.

Im Kloster wird Johann Paschalis genannt. Er lässt sich auf eine Affäre mit Celestine ein – nicht aus Liebe, sondern aus Neugier. In heimlichen Treffen und Gesprächen beginnt Paschalis, sich selbst und seine wahre Identität zu erkunden. Doch die Beziehung erweist sich als giftig. Als Paschalis Celestine schließlich sein tiefstes Geheimnis anvertraut – dass er sich nach einem Leben als Frau sehnt –, zerbricht ihre Verbindung. Nicht durch eine bewusste Entscheidung der beiden, sondern durch Celestines plötzlichen Tod.

Vom Verlust erschüttert, wird Paschalis zu einem befreundeten Nonnenkloster geschickt, um Güter zu tauschen. Dort erkrankt er schwer. Die Nonnen erklären sich bereit, sich um ihn zu kümmern – jedoch nur so lange, bis er wieder gesund ist. Während seiner Genesung beobachtet Paschalis das Leben der Nonnen und versucht, sich selbst in eine Frau zu verwandeln. Doch als seine Gesundheit sich bessert, verlangt die Priorin seine Rückkehr ins Männerkloster.

Verzweifelt bittet Paschalis darum, bleiben zu dürfen, doch die Priorin macht ihm mit kühler Entschlossenheit klar, dass ein Frauenkloster kein Ort für ihn sei. Was Paschalis nicht weiß: Die Priorin berät sich heimlich mit den anderen Schwestern über ihn. Die Nonnen gestehen, dass sie in Paschalis keine männlichen Eigenschaften erkennen. Für sie scheint seine Seele nur zufällig in einen männlichen Körper geraten zu sein. Sie geben zu, dass sie ihn nie wirklich als Mann betrachtet haben.

Am nächsten Tag führt die Priorin Paschalis in eine geheime Kammer. Dort zeigt sie ihm ein Bild der heiligen Kummernis – einer Märtyrerin, die von ihrem Vater gekreuzigt wurde, weil sie sich weigerte, einen Heiden zu heiraten. Kummernis wollte nur Christus vermählt sein. In göttlichem Eingreifen schenkte Jesus ihr sein Gesicht, und so wuchs ihr über Nacht ein Bart, wodurch die Hochzeit verhindert wurde.

Zum ersten Mal sieht Paschalis ein heiliges Abbild, das wie er an der Grenze zwischen den Geschlechtern und zwischen zwei Welten steht.

In der nächsten Szene treffen andere Nonnen im Kloster ein, um Waren auszutauschen. Sie sind gekommen, um Paschalis zurück ins Männerkloster zu

bringen. Doch eine Schwester teilt ihnen mit, Paschalis sei längst aufgebrochen. Er lebe nicht mehr im Kloster. Aber... sind sie sich da wirklich sicher?

Młody chłopak, Johann, od kiedy pamięta czuł się nieswojo w swoim ciele. Gdy jego chłopska rodzina cierpi głód, trafia do męskiego klasztoru w Rosenthalu. Tam stara się upodobnić do ubóstwianych przez niego rzeźb i obrazów świętych kobiet. Jednak jego delikatność i dziewczęcość staje się obiektem pożądania wysoko postawionego zakonnika Celestyna. Johann, nazywany w klasztorze Paschalisem, nawiązuje romans z Celestynem, jednak nie z miłości, tylko ciekawości – dzięki potajemnym spotkaniom i rozmowom powoli odkrywa siebie i swoją tożsamość. Jednak toksyczność tego związku daje o sobie znać, kiedy Paschalis wyjawia Celestynowi swój sekret, iż chciałby być kobietą. Romans chyli się ku końcowi, lecz przerywa go śmierć Celestyna a nie decyzja obu zakonników. Pograżony w żałobie chłopak udaje się do zaprzyjaźnionego żeńskiego klasztoru celem wymiany dóbr, lecz tam dopada go choroba. Zakonnice zgadzają się zaopiekować Paschalisem, lecz tylko do czasu jego wyzdrowienia. W żeńskim zakonie, podpatrując mniszki, Paschalis stara się stać się kobietą, lecz czas rekonwalescencji kończy się, więc Przeorysza nakazuje mu wrócić do męskiego klasztoru. Smutny Paschalis błaga Przeoryszę, by ta pozwoliła mu zostać, lecz ona uparcie uzmysławia mu, że żeński klasztor to nie miejsce dla niego. Podupadły na duchu Paschalis nie wie, że Przeorysza w tajemnicy naradza się pozostałym mniszkom, co myślą o przedstawieniu zakonnika ich sekretnej patronce. Zakonnice stwierdzają, że nie widzą w Paschalisie jakichkolwiek cech męskich; że mają wrażenie, że jego dusza przez przypadek trafiła do męskiego ciała i że tak naprawdę nigdy nie traktowały go jak mężczyznę. Następnego dnia Przeorysza zabiera Paschalisa do sekretnej komnaty z obrazem św. Kummernis – męczennicy, która została ukrzyżowana przez ojca, ponieważ nie chciała wyjść za poganina. Kummernis chciała być poślubiona jedynie Jezusowi. Syn Boży postanowił dać Kummernis swoją twarz, by nie doszło do ślubu, więc na dzień przed zamążpójściem kobiecie wyrosła broda. Zdziwiony Paschalis po raz pierwszy widzi kogoś, kto jak on stoi na granicy dwóch płci, dwóch światów. W następnej scenie do klasztoru żeńskiego przybywają inni zakonnicy, by wymienić się klasztorowymi dobrami. Chcą również zabrać Paschalisa do męskiego klasztoru. Dowiadują się od mniszki, że Paschalis już dawno wyruszył w drogę powrotną i że nie mieszka już w żeńskim klasztorze. Ale czy aby na pewno?